

تحلیلی بر

فرآیند تجزیه بیهوازی

و

فعالیت میکروارگانیزم‌های مؤثر در آن

بیژن بینا - مرضیه وحید دستجردی

تجزیه بیهوازی عبارت است از تجزیه بیولوژیکی مواد آلی در غیاب اکسیژن آزاد. در طی این فرآیند مواد آلی در غیاب اکسیژن تخریب، و به متان و دی اکسید کربن و مقداری هم گازهای دیگر تبدیل می‌شوند. بر اساس یک نظر کلی تخریب اساساً در دو فاز صورت می‌گیرد که در فاز اول ماده آلی توسط باکتریهای اسید ساز به اسیدهایی با زنجیر کوتاه تبدیل می‌شود و در فاز دوم اسیدهای حاصل توسط باکتریهای مولد متان، به متان و دی اکسید کربن تبدیل می‌شوند. لازم به ذکر است که نظریه جدید در رابطه با تخریب مواد آلی شامل چهار مرحله می‌باشد که در مورد آن بحث خواهد شد.

به دلیل حساسیت زیاد باکتریهای مولد متان نسبت به اکسیژن، در گذشته اشکالات مکرری در عمل هضم بوجود آمده است. لیکن امروزه با توجه به افزایش آگاهی در رابطه با عوامل جلوگیری کننده عمل هضم و نیز کنترل بهتر در رابطه با تخلیه فاضلابهای صنعتی و نیز وجود تکنیکهای عملی و طرح هاضمهای تأیید شده روش تجزیه بیهوازی مورد توجه قرار گرفته است.

هدف از تجزیه بیهوازی

همانطوری که ذکر شد در تصفیه بیهوازی مواد آلی تخریب شده و دی اکسید کربن، متان و بیوماس توسط باکتریها تولید می‌شود که با ایجاد شرایط صحیح می‌توان فعالیت میکروارگانیزمهای درگیر را بهینه کرد.

در تصفیه بیهوازی کاراصلی حذف ترکیبات کربنه می‌باشد و این تخریب به منظور دو هدف کلی صورت می‌گیرد:

۱- حفظ سلولهای قابل زیست و سالم

بنابراین تخریب مواد آلی نه تنها محصولات حاصل از تخریب شیمیایی را تولید می‌کند بلکه بیوماس هم ایجاد می‌کند که تولید آن در سیستمهای بیهواری بین (W/W) ۰.۱۵-۰.۱ کیلوگرم بیوماس بر کیلوگرم سوسترا (ماده غذایی) متغیر است. تولید هر یک از محصولات مذکور می‌تواند تحت تأثیر درجه حرارت، زمان ماند، pH، نوع و غلظت سوسترا قرار بگیرد.

مزایای تجزیه بیهواری عبارتند از:

تشکیل متان بعنوان گاز سوختی، عدم نیاز به اکسیژن و دستگاههای هواده، پایین بودن میزان لجن تولیدی، تثبیت مقدار زیادی از فاضلاب و احتیاج کم به مواد مغذی.

عیوب روش تجزیه بیهواری عبارتند از:

کنترل عملی و مسایل نگهداری، نیاز حرارتی، کیفیت کفآب^(۱).

تجزیه بیهواری لجن فاضلاب عموماً در کارهای متوسط و بزرگ (بیش از ۳۰۰۰ نفر) بکار برده می‌شود و اگر بتوان از گاز تولید شده بعنوان منبع انرژی استفاده نمود، جاذبه این روش بیشتر می‌گردد. علاوه بر این توسعه هاضمهای پیش ساخته امکان تولید نیرو را در کارهای کوچک و حتی روستاها بوجود می‌آورد و بنابراین استفاده از این روش در روستاها هم اقتصادی می‌باشد.

توضیح کلی فرآیند

مطالعات قبلی در زمینه تجزیه بیهواری به شناخت سه مرحله: هیدرولیز پلیمرهای محلول، تخمیر محصولات حاصل به اسیدهای آلی فرار و ایجاد متان منتج شده بود ولی اخیراً با مشاهده اینکه باکتریهای متانی قادر به استفاده از طیف محدودی از مواد می‌باشد نظریه چهار مرحله‌ای هضم بیهواری مطرح شده که در آن در حد فاصل تخمیر و ایجاد متان مرحله تشکیل استات و هیدروژن از اسیدهای آلی فرار (مرحله استوژنیز) وجود دارد و در نتیجه این فرآیند

ابتدا مواد آلی تحت عمل آنزیمهای هیدرولیتیک هیدرولیز شده یعنی چربیها به گلیسرول و اسیدهای چرب با زنجیر بلند، پروتئینها به آمینواسیدها و کربوهیدراتها به منوساکاریدها تبدیل می‌شوند سپس توسط باکتریهای اسید ساز (اختیاری) تخریب بعدی رخ داده و آمونیوم و اسیدهای فرار با زنجیر کوتاه از دامینواسیون پپتیدها و آمینواسیدها از پروتئینها و اسیدهای فرار با زنجیر کوتاه خصوصاً اسید استیک از مواد دیگر حاصل می‌شوند. انباشته شدن از اسیدهای حاصل در این مرحله باعث پایین رفتن pH از ۷ به ۵ می‌گردد. در مرحله بعد توسط باکتریهای استوژنیک ابتدا اسیدهای فرار با زنجیر کوتاه و الکلاها به استات، دی اکسید کربن، و هیدروژن تبدیل می‌شوند و سپس استات توسط باکتریهای کاملاً بیهواری متان ساز به متان، دی اکسید کربن و آب تبدیل می‌شود. بنابراین برای تخریب بیهواری ماده آلی می‌توان چهار مرحله زیر را تعریف کرد:

۱- هیدرولیز: عبارت است از تبدیل مواد آلی به واحدهای کوچکتر. این کار عموماً توسط آنزیمهای بیرون سلولی صورت می‌گیرد چون مواد آلی دارای مولکولهای بزرگی می‌باشند که قادر به ورود به داخل سلول نیستند. لازم به ذکر است که بعضی از باکتریها آنزیم تولید کرده (تعداد کمی از آنها) و بقیه مولکولهای شکسته شده را تجزیه می‌کنند.

۲- تخمیر: در این مرحله واحدهای کوچک ایجاد شده در مرحله قبل به اسیدهای چرب با زنجیر کوتاه (VFA)، گازها، دی اکسید کربن و هیدروژن و مقداری لاکتیک اسید و اتانول تبدیل می‌شوند. (دی اکسید کربن و هیدروژن در مرحله واسطه از تجزیه پروتات به وجود می‌آیند).

۳- تولید استات: در این مرحله محصولات احیا شده حاصل از مرحله قبل تحت شرایط بیهواری به اسید

استیک، دی اکسید کربن هیدروژن اکسیده می‌شوند که ترکیبات حاصل سوسترهای خوبی برای باکتریهای متانی می‌باشند. باکتریهای انجام دهنده این واکنش را باکتریهای استات ساز^(۱) می‌گویند.

۴- تولید متان: آخرین مرحله در تصفیه بیهواری فاضلاب است و در حقیقت در آن دو نوع واکنش رخ می‌دهد که در طی آن دی اکسید کربن و هیدروژن به متان و آب و در دیگری استات به متان و دی اکسید کربن تبدیل می‌گردد.

فرآیند تجزیه بیهواری به صورت یک زنجیره غذایی میکروبی در نظر گرفته می‌شود که در آن محصولات دفع شده توسط هر دسته از باکتریها، توسط گروه دیگر جذب می‌شود. در هضم بیهواری، متان حاصل از استات دو برابر متان تولید شده از احیای دی اکسید کربن است. شرایط عمل مانند pH، درجه حرارت، زمان ماند، غلظت سوسترا و غیره... در تجزیه بیهواری مورد اندازه‌گیری می‌باشند. چون هر تغییر شیمیایی یا بیولوژیکی، واکنش جمعیتهای میکروبی را در پی خواهد داشت و ممکن است تغییراتی در سوخت و ساز باکتری در خلال تغییر آنزیمی یا رشد یا تخریب متابولیکی فعال بخشهایی از جمعیت ایجاد کند.

میکروبیولوژی هضم بیهواری

برای تکمیل تبدیل مواد آلی به CO_2 و CH_4 فعالیت متابولیکی هماهنگ یک راکتور بیهواری لازم است. سه نوع باکتری در این فرآیند نقش دارند: ۱- باکتریهای هیدرولیز کننده ۲- باکتریهای تخمیر کننده ۳- باکتریهای تولید کننده متان. از این تعداد باکتری تعدادی بیهواری اختیاری و تعداد بیشتری بیهواری هستند.

هدف از مطالعه میکروبیولوژی هضم بیهواری

هدف از مطالعه میکروبی بیهواری تثبیت کاربرد های عملی فرآیند برای تصفیه فاضلابهای صنعتی و دیگر فاضلابها می‌باشد. انجام آزمایشات در رابطه با گروههای خاص، روابط پیچیده و فازهای زیادی که در یک سیستم بیهواری وجود دارد، بینشی در رابطه با مکانیزمهای بیهواری بدست می‌دهد. لازم به ذکر است که جنبه‌های دیگری از تحقیق برای تفسیر کاملتر سیستمهای تجزیه بیهواری و مزایای آن هنگامیکه برای تثبیت فاضلابهای سمی بکار برده می‌شوند، مورد نیاز می‌باشد.

میکرواورگانیزمهای بیهواری

یکی از دلایل اصلی برای اندک بودن اطلاعات در زمینه مراحل مختلف هضم بیهواری مشکل بودن کشت میکرواورگانیزمهای مطلقاً بیهواری می‌باشد. اکسیژن مولکولی در اثر واکنش با اجزاء سلولی مختلف به فرم خیلی سمی H_2O_2 و آنیون سوپراکساید تبدیل می‌شود. هنگامیکه H_2O_2 آنیونهای سوپراکساید به طور خارج سلولی واکنش می‌دهند، رادیکالهای هیدروکسیل از جمله اکسیدانهای هستند که تشکیل می‌شوند. اکسیژن تنها^(۲) یکی دیگر از آسیب زندگان به سلول است که از واکنش رادیکالهای هیدروکسیل و آنیونهای سوپراکساید تشکیل می‌گردد. سلول باکتریایی در مقابل این پتانسیل کشنده معرفیها بوسیله آنزیمهای Superoxide Dismutase (SOD)، کاتالاز و پراکسیداز محافظت می‌شوند. زمان بقای تعدادی از میکرواورگانیزمهای بیهواری مورد بررسی قرار گرفته و معلوم شده محدوده این زمان از ۴۵ دقیقه برای Peptostre Peptococcus Anaerobius تا بیشتر از

۱ - Acetogen

۲ - Single

۷۲ ساعت برای گونه کلاستریدیوم پرفرژنس می باشد.

موازنه غذایی در هاضمهای بیهوازی

فرآیند هضم نیازمند محیطی مناسب برای رشد میکرواورگانیزمهاست که این محیط باید حاوی منابع انرژی، کربن، نیتروژن و عناصر نادر و یونهای دیگری مثل سولفور برای بیوسنتز باکتریایی باشد. معمولاً جریان فاضلاب دارای این مواد غذایی می باشد مگر اینکه فاضلاب دارای طبیعت ویژه خاصی باشد. در فاضلاب منبع اصلی نیتروژن، آمونیاک موجود در فاضلاب یا نیتروژن حاصل از هیدرولیز پروتئینها و آمیناسیون آمینواسیدها و یا نیتروژن حاصل از هیدرولیز ترکیبات نیتروژنه غیر پروتئینی مثل اوره می باشد.

کربن لازم از کربوهیدراتها، دی اکسید کربن و اسیدهای چرب فراهم می شود. و در رابطه با نسبت C/N در فاضلابهای حیوانی که مقادیر افزایش N زیاد است این نسبت را با افزایش یک ماده فرعی کنترل می کنند (مثلاً با افزایش نشاسته). به نظر میرسد در این سیستم نیاز به فسفر کم باشد بنابراین محتوای فسفات فاضلاب بعضی از کارخانجات ممکن است باعث محدودیت رشد باکتریها شوند. میزان نیاز به سولفور هم در یک راکتور بیهوازی مانند نیاز به فسفر است. همچنین برای فرآیند هضم بیهوازی عناصری مثل آهن، نیکل، منیزیم، کلسیم، باریم و کبالت لازم است.

طبیعت باکتریهای هضم کننده

جریان فاضلاب معمولاً دارای منبع اولیه میکروبی برای فرآیند هضم می باشد که همانگونه که ذکر شد این میکرواورگانیزمها اختیاری و اجباری می باشند. در صورتیکه در سیستم به دلایلی از روی بی توجهی اکسیژن ایجاد شود میکرواورگانیزمهای بیهوازی اختیاری آنرا برای مصرف و سبب تثبیت Eh می شوند (تنظیم Eh برای فعالیت متانوژنها لازم است برابر 300 mV). در فلور موجود در راکتور در مقایسه با گروه

بیهوازی اختیاری تعداد بیشتری از میکرواورگانیزمهای بیهوازی برابر هستند که تعداد آنها $10^5 - 10^6$ برابر تعداد اختیاریها گزارش شده و علت آن را به پایین بودن Eh نسبت می دهند.

در هر صورت میکرواورگانیزمهای یک سیستم بیهوازی تحت تأثیر منبع تغذیه راکتور می باشند و ترکیب جریان ورودی، درجه جمعیتهای میکروبی که در طول سیستم توسعه می یابد را مشخص می کند و بهر حال در طی وقوع یک فرآیند بیهوازی گروههای هتروژنی از میکرواورگانیزمها بطور متوالی ظاهر می شوند تا اینکه سیستم به ثبات رسیده و گروههای مختلف به نسبتهای نهایی خود برسند.

باکتریهای هیدرولیز کننده

به علت اینکه پلیمرهای بزرگ و نامحلول نمی توانند به داخل سلول باکتری منتقل شوند، عمل هیدرولیز در خارج از سلول انجام می گیرد و در نتیجه هیدرولیز لیپیدها، پروتئینها و کربوهیدراتها یک واکنش آنزیمی بیرون سلولی است. همانطور که ذکر شد در تجزیه بیهوازی بعضی از باکتریها آنزیم تولید می کنند و بقیه باکتریها مولکولهای شکسته شده را تجزیه می نمایند. بنابراین کار آنزیمهای هیدرولیزکننده مثل لیپازها، پروتئازها و سلولازها تخریب مولکولهای پیچیده به واحدهای قابل استفاده برای سلولهای میکروبی دیگر است. فاضلابهایی که پلیمرهای آلی جزء تشکیل دهنده اصلی هستند باکتریهای هیدرولیزکننده و آنزیمهای آنها در درجه اول اهمیت قرار دارند چون در اثر فعالیت آنها مواد غذایی ساده تر برای مراحل بعدی تخریب تولید می شود. مکانیزم هیدرولیز لیپیدها کاملاً شناخته نشده ولی به نظر می رسد آنزیمهای لیپاز مسبب این فرآیند، عمل Micrococci Clostrida باشند که به تری گلیسیریدها حمله کرده و اسیدهای چرب و گلیسرول تولید

می کنند. در کشت مخلوط باکتریها پروتئازها روی بعضی از لیپازها اثر بازدارندگی دارند. تعداد باکتریهای لیپولیتیک به میزان $10^5 - 10^6$ عدد در میلی لیتر هاضم گزارش شده و تکنیکهای غنی سازی منجر به جداسازی میکرواورگانیزمهای لیپولیتیک شده است. همچنین تعداد $10^6 - 10^4$ باکتری پروتئولیتیک شامل:

Cl. Butricum-Cl. Titasbudrense

Cl. Bifermentas

Cl. Mangentii-Cl. Perfringens-Peptococcus

Anaerobias- Stapylococcus Aurea

در میلی لیتر هاضم گزارش شده اند همچنین وجود باکتریهای دیگری وابسته به گونه های

Carcina, Bacterioids, Propioni Bacterium

گزارش شده است. آنزیمهای باکتریهای هیدرولیزکننده در محدوده $\text{pH} = 5 - 11$ پایدار بوده و دارای فعالیت بهینه متفاوتی می باشند. برای مثال آنزیمهای پروتئولیتیک استرپتوکوکسیها (پروتئازها) در $\text{pH} = 5 - 8$ فعال می باشند. در یک کار تحقیقی بیشتر باکتریهای پروتئولیتیک جدا شده علاوه بر فعالیت اصلی خودشان قادر به هیدرولیز کربوهیدراتها و ایجاد اسید بودند که بیانگر وجود تنوعی از باکتریهای هیدرولیزکننده در هاضم بیهوازی می باشد که قادرند بیش از یک ماده غذایی را بشکنند و در نتیجه باید یک خاصیت انتخابی از خود نشان دهند.

در مورد هیدرولیز پلی ساکاریدهای فیبری اگر چه روشهای تخریب کاملاً شناخته نشده اند ولی وجود یازده نوع باکتری مزوفیل سلولولیتیک^(۱) در یک هاضم حاوی فاضلاب خوک پیدا شده که همه آنها بجز یکی، گرم منفی و مطلقاً بیهوازی بوده اند و تعداد آنها برابر 4×10^5 عدد در میلی لیتر مایع هاضم گزارش شده است. همچنین باکتری سلولولیتیک^(۲) قادر به تبدیل سلولز به اتانول، اسید استیک و قندهای قابل تخمیر می باشد. در هاضم بیهوازی علاوه بر باکتریهای

سلولولیتیک، میکرواورگانیزمهای تخریب کننده سلولز نیز در فاز اول هضم وجود دارند که دو نوع از آنها که در هاضم حاوی خوک پیدا شده عبارتند از: Rumenbacteria Bacteroides Ruminicola و یک باکتری گرم منفی میله ای. تکنیک غنی سازی محیط کشت به قصد روشن کردن جنبه های میکروبیولوژی و بیوشیمیایی فعالیت میکرواورگانیزمها به کار می رود.

از دیگر آنزیمهای هیدرولیزکننده آمیلازا هستند که حاصل فعالیت باکتریهای آمیلولیتیک مثل:

C. butyricum, Bacteroides SSP,

Bacillus subtilis, Lacto Bacillus SSP,

B. cereus, B. licheniformis,

می باشند. این باکتریها نشاسته، گلیکوژن و پلی ساکاریدها را از طریق تقسیم هیدرولیتیکی حلقه های ۴-۱ و ۶-۱-گلوکوساید تجزیه می کنند.

تعداد باکتریهای آمیلولیتیک برابر 4×10^4 عدد در میلی لیتر محیط کشت گزارش شده است. از دیگر آنزیمهای هیدرولیزکننده پکتین می باشد که توسط بعضی از گونه های باسیلوس و کلاستریدیم ساخته می شود مثل دکسترانازها که حاصل گونه های باسیلوس می باشند.

اثر بازدارندگی محصول نهایی در خلال هیدرولیز

عقیده بر این است که غلظت محصولات حاصل از هیدرولیز بر آنزیمهای هیدرولیتیک مربوطه اثر می گذارد. اگرچه مکانیزم این عمل هنوز شناخته نشده ولیکن معلوم شده که سنتز آمیلاز B. subtilis, B. licheniformis بوسیله گلوکز متوقف شده و اگر سنتزان توسط B. stearotherophilus صورت بگیرد بوسیله فروکتوز متوقف می شود. همچنین سنتز آنزیمهای پروتئولیتیک به وسیله آمینو اسیدها تحت تأثیر قرار گرفته و متوقف می شود.

۱- Cellulolytic ۲- Cl. Thermocrillum

همانطور که گفتیم مرحله تخمیر یکی از مراحل مهم فرآیند هضم بیهواز است که در آن ترکیبات واسطه مهمی مثل استات، پروپیونات، بوتیرات، کاپروات، کاپریلات و والرات که از اسیدهای چرب با زنجیر کوتاه هستند، تشکیل می‌شود. در مرحله تخمیر، قندها به الکل تبدیل می‌شوند و از آمینواسیدها ابتدا پیرووات بوجود می‌آید که در طی مراحل بعدی از پیرووات، لاکتات، پروپیونات، بوتیرات، فرمات و استات و نیز دی اکسید کربن و تیدروژن حاصل می‌شود که استات مهمترین آنهاست. (پروپیونات توسط معدودی از میکرواورگانیزمها در شرایط بیهوازی تجزیه می‌شود).

شکسته شدن آمینواسیدها در شرایط بیهوازی در اثر فعل و انفعالات بین باکتریهای متانوژن و باکتریهای تجزیه کننده آمینواسیدها صورت می‌گیرد و گزارش شده که آمینو اسیدها در اثر دهیدروژناسیون توسط متانوژنهایی که بعنوان گیرنده الکترون عمل می‌کنند، شکسته می‌شوند (بطور اکسیداتیو).

محصولات نهایی حاصل از آمینواسیدها، اسیدها و الکل می‌باشند که کاتابولیزم آنها توسط تعداد زیادی از میکرواورگانیزمهای بیهوازی اجباری و اختیاری صورت می‌گیرد و در شرایط بیهوازی کلاستریدیا، مایکوپلاسما و استرپتوکوکسی مسئول دامینه کردن آمینو اسیدهای ساده تر می‌باشند که توسط آنها آرژنین به آمونیاک و CO₂ و ATP، نیتین به استات و پروپیونات و بوتیرات و لیزین به استات و بوتیرات متابولیزه می‌شوند.

درجه حرارت، pH، ترکیب و کیفیت مواد غذایی جریان ورودی روی محصول نهایی در این مرحله اثر دارد. گونه‌های کلاستریدیوم و Butri Bacterium با تخمیر مواد غذایی ایجاد استون، بوتانول، بوتیریک اسید و ایزوپروپانول می‌کنند. Cl.butricum ایجاد بوتیرات و Cl.Aceto Bactylicum ایجاد استون و بوتانول می‌کنند. در یک هاضم بیهوازی حاوی

فاضلاب حیوانی باکتریهای تخمیر کننده لاکتات در حدود ۳×۱۰^۴ عدد در میلی لیتر مایع هاضم گزارش شده که لاکتات حاصل از فعالیت این باکتریها توسط احیاکنندگان سولفات مثل Desulfovibrio مصرف می‌شود. باکتریهای تولیدکننده لاکتات به دو دسته همو و هترو تقسیم می‌شوند که هر گروه بصورت زیر عمل می‌کنند:

گروه همو شامل استرپتوکوکسی و لاکتوباسیل و گروه هترو شامل تعدادی از گونه‌های لاکتوباسیل و Leuconostoc می‌باشند. لازم به ذکر است که توسط بعضی از گونه‌های باکتری بجای اتانول استات تولید می‌شود. همچنین آنزیم سیترات لیاز (حاصل از بعضی باکتریهای لاکتیک اسید) سیترات را به استات و اگزالات تبدیل می‌کند که بعداً این اگزالات به دی اکسید کربن و پیرووات تبدیل می‌شود.

که دی استیل بوسیله آنزیم استوئین دهیدروژناز موجود در باکتری سازنده لاکتات به استوئین احیا می‌شود.

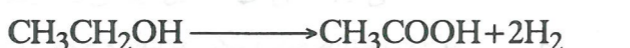
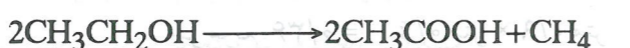
باکتریهای b-اکسیداسیون

استات که محصول اصلی تخمیر در هاضم بیهوازی است می‌تواند از طریق اکسیداسیون اسیدهای چرب نیز بوجود آید. اکثر اسیدهای چرب موجود در فاضلابهای حیوانی تری گلیسیریدها هستند که تجزیه آنها با آزادسازی یک مولکول استات و ترکیبات دوکربنه در هر واکنش از طریق b-اکسیداسیون می‌باشد. سیکل b-اکسیداسیون تا تجزیه کامل اسیدهای چرب اشباع ادامه می‌یابد که در این رابطه برای تبدیل اسیدهای چرب زوج کربنه (بوتیرات، کاپروات، کاپریلات) به استات و تیدروژن وجود یک میکرواورگانیزم بیهوازی به همراه یک متانوژن مصرف کننده تیدروژن و یا یک

Desulfovibrio مصرف کننده تیدروژن گزارش شده است. میکرواورگانیزم مذکور حداقل به تعداد ۴/۵×۱۰^۶ عدد بر گرم هاضم بیهوازی گزارش شده که به همراه باکتری مصرف کننده تیدروژن تجمع سینتروپیکی دارد.

میکرواورگانیزمهایی که از پروپیونات و بوتیرات و دیگر اسیدهای چرب سنگین اسید استیک تولید می‌کنند گروهی را تحت عنوان باکتریهای OHPA تشکیل می‌دهند. چون متانوژنهایی نمی‌توانند در مراحل اصلی، اسیدهای چرب با زنجیر بلند را مصرف کنند، فعالیت باکتریهای OHPA لازم است. تخمین زده شده که تیدروژن و استاتی که توسط این باکتریها ایجاد می‌شود سوسترای ۵۴٪ از کل متان ایجاد شده در سیستمهای بیهوازیست. باکتریهای OHPA در برابر تغییرات pH مقاوم می‌باشند اما در pH خنثی بازده بیشتری دارند.

حذف تیدروژن ایجاد شده توسط باکتریهای OHPA برای تجزیه اسیدهای چرب لازم است. مصرف تیدروژن در یک سیستم کشت مثل هاضم بیهوازی، فرآیندهای تخمیر را از تولید اسیدهای احیا شده و اتانول به طرف تولید استات و تیدروژن می‌کشاند و در نتیجه باقیمانده اصلی اسیدی در یک هاضم استات خواهد بود که باقیمانده آن به زمان ماند سیستم بستگی دارد.

باکتریهای متانوژن

متانوژنیز یعنی تبدیل H₂ و CO₂ به متان توسط باکتریهای متانوژن که حساسترین باکتریها به اکسیژن می‌باشند. جداسازی و کشت باکتریهای متانوژن به روشهایی که تولید شرایط کاملاً بیهوازی می‌کند بستگی دارد. انرژی متانوژنها مستقیماً به سیستمی که متان را بعنوان تنها محصول مهم نهایی تولید می‌کند معطوف می‌شود. و باکتریهای Methanosarcina از متانول و

متیل آمین و استات بعنوان الکترون دهنده منحصر بفرد برای رشد و تولید متان استفاده می‌کنند و عمل احیاء دی اکسید کربن توسط متانوژنها در یک روش مرحله‌ای صورت می‌گیرد.

اکثر باکتریهای متانوژن اوتوتروف هستند اما برای متابولیزم بعضی از آنها مواد غذایی آلی مثل استات لازم است در حدود ۶۰٪ کربن سلولی

Ruminantium Methano bact از استات گرفته می‌شود و عمل تبدیل اسید استیک به CO₂ و CH₄ بوسیله Methano sarcina barkeri و

Methano spirillum hungatti از طریق تبدیل کربن متیل استات بوسیله اتمهای تیدروژن خودش (استات)، به متان صورت می‌گیرد.

هنگامیکه Co بعنوان منبع منحصر به فرد انرژی مصرف می‌شود باکتریهای ترموفیل

Methano bact و Thermoautotrophicum توسط آنزیم CO دهیدروژنازی که حاوی کروموفور F420 بعنوان الکترون گیرنده است، از ۴ مول CO، ۳ مول CO₂ و ۱ مول CH₄ تولید می‌کند، بعداً F420 احیا شده در واکنش احیای CO₂ به متان بعنوان الکترون دهنده عمل می‌کند.

نتیجه گیری و پیشنهادات

در یک جمع بندی کلی می‌توان گفت که با توجه به اینکه در تصفیه بیهوازی:

- ۱- مقادیر بسیار زیادی از فاضلاب تثبیت می‌شود.
- ۲- منابع غذایی مورد نیاز میکرواورگانیزمهای سهیم در تجزیه بیهوازی عموماً در خود فاضلاب وجود دارند.
- ۳- میزان لجن تولید شده کم است.
- ۴- گاز سوختی حاصل می‌شود.

استفاده از این روش از نظر اقتصادی حتی در محلهای کمتر از ۳۰۰۰ نفر مقرون به صرفه خواهد بود. همچنین با توجه به اینکه امروزه استفاده از روش تجزیه بیهوازی در تصفیه فاضلاب جنبه جهانی پیدا کرده

است، از یک طرف برای اپتیمم کردن فعالیت اورگانیزمهای دخیل، شرایط عمل مانند PH، درجه حرارت، مواد غذایی و... باید همواره تحت کنترل باشند و از طرف دیگر برای توسعه این فرآیند و روشن

شدن جنبه‌ها و مکانیزمهای ناشناخته آن باید تحقیقات بیشتری در زمینه‌های مختلف این فرآیند صورت بگیرد.

قسمت زیر پاسخ سئوالات صفحه ۴۴ میباشد .

جوابها:

۱- ب و د. مواد شنی از مواد سنگینی که در سرعت دبی مناسب در کانال شن‌گیری ته‌نشین می‌شوند تشکیل شده است.

۲- مواد شنی را باید جهت پیشگیری از سایش پمپها، انسداد لوله‌ها و اشغال فضا در هاضمها برداشت کرد.

۳- (الف) - تعداد کانالهای سرویس دهنده را افزایش دهید. (ب) - از سرریزهای تنظیم جریان استفاده کنید.

۴- (الف) - سرعت = ۱۵ سانتیمتر در ثانیه. (ب) - سرعت را افزایش دهید تا جامدات آلی معلق حرکت کنند.

۵- لیز خوردن یا آسیب کم. به هنگام کار در کانالهای شن‌گیری سر بسته متوجه گازهای خطرناک باشید.

۶- مساحت سطح مقطع کانال را محاسبه کنید:

مساحت، $m^2 = \text{عمق} \times \text{عرض}$ ، متر
 متر مربع $= 0.36 = 0.4 \text{ متر} \times 0.9 \text{ متر}$

سرعت میانگین، m/sec ، دبی، m^3/sec

$m/sec = \frac{0.12047 m^3/sec}{0.36}$

۷- ۰/۵۶ متر مکعب برای هر ۳۷۸۵ متر مکعب فاضلاب

۸- $Q = V \times A$ = مساحت \times سرعت

۹- از اطلاعات سنجش دبی برای تعیین راندمان و میزان بارگذاری تصفیه‌خانه فاضلاب استفاده بعمل می‌آید.

۱۰- علل احتمالی ورود اجسام خارجی به داخل سیستم یا عدم انتخاب محل مناسب می‌تواند باشد. مایع بایستی به آرامی وارد دبی سنج شده و تغییر جهت یا موجی در جریان قبل از وسیله اندازه‌گیری دبی رخ ندهد.